



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici  
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||  
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam  
Decani**

**Krantz, Albert**

**Coloniae, 1574**

Capvt XXV.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11453**

sequata sunt incommoda, bella sine fine sequentia: quod suis locis in Andalia commemorabitur. Tantum potest parvis initis cœpta discordia, quæ progressu alita, crescit in maximam.

## C A P V T   X X V.

**E**ricus dux Saxoniae per hæc tempora, cum cerneret tumultuari ciuitatem intus Lubicensem, quod commune, electo concilio vrbis, nouos magistratus creuerit: usus temporum opportunitate, oppidum Molne, quod patres eius eiusdem ciuitatis senatui impignorarunt, occupauit: ecclesiam in castelli morem propugnatione firmauit: Sed tamen ciues eductis bellicis machinis, cum in eñ ducerent, facile coegerunt eñ, relicto oppido, se in tutum recipere: Sic denud cocepit oppidum in potestatem ciuiū. Sed incendiū, quod abiens Ericus concitauit, non facilè potuit restinguiri, quo minus maior oppidi pars conflagraret. Idem ciues cum in armis essent, præsidium Ritzerow deiecerunt, quod inde ducales procurrere arbitrarentur: Simul & hoc reputantes, arcem ab Ottone patre nuper ciuitati permissam, cum incuria sua Bergerdorpe amisisset, iure ad ciuitatem pertinere. Nec longè post in ducatum mouentes, Ratzburgum impugnauerunt. Pauci se ostenderunt, ceteris latentibus ad insidias: Euenit quod suspiciati sunt. Ratzburgenses cum cernerent à paucis se incurvari, eorum paucitate contempta, eruperant, ut configerent, manus illis converentes. Cum de latibulis ceteri prorumperent, retrouersi per pontem in oppidum cesserunt. Sed cum vrgerent hostes, ipsi q̄ inuicem premerent, subsidit pons fractus, & multi oppidanorum aquis præfocati perierunt. Otto interea Monasteriensis episcopus, comitibus de Solmis oppositus, eiecit illos de Westphalia: præsidiaq; eorū Marte-

occu-



occupans, ecclesiæ suæ coniunxit. Prolatatis viribus, ecclæsia illa cœpit vehementer foris in robore militari ex crescere: nam comites ad angusta perducti, cessere possunt. Per quod tempus inferna erynnis imperium cepit in vrbibus maritimis & andalicae: Nam Lubicensium ciuium exemplum sequutæ vicinæ vrbes, consulares suos aut propulerunt, aut imminuta eorum potestate, sexaginta viros allegerunt, qui rebus pro publica viilitate gerendis interessent: quorum audacia Hamburgi in id temeritatis excreuit, ut quendam tumultuationis principem, quem in carcerem iussit abduci senatus, commune confractis carceribus relaxavit. Alium etiam virum bonum, sed tumultibus ciuium aduersantem, cum inter alios collectum assument in concilium viri consulares, communitas ingressa pratorum, iussit hominem de medio consurgere: & relictio concilio, domi sua manere inclusum. Nec passi sunt in ea vrbe demorari consulares, quos tumultuantes ciues Lubicenses illa sua vrbe eiecerunt: sed malis dominis, quod in & andalica diximus, cum honore recipere adiabantur.

## CAPVT XXVI.

Ericus ex Pomerania duce in regem Daniae, immo triū regnorū, Margareta regina iam senescens, adoptione prouectus, cum ē manibus Holsatorum erudi ducatus Sleswicensis primordia accepisset à matre Margareta, instituit reliqua confidere: Cum enim & ducatus ipse, & Holsatia, sine legitimo capite, in quo plena resideret authoritas, videretur, multa iniiciē Dani Holsatis, & vicissim ipsi Danis, & damnis & incommoda intulerunt: quibus per singulos dies magis ac magis increbescientibus, rex Ericus Henricum

comi-

